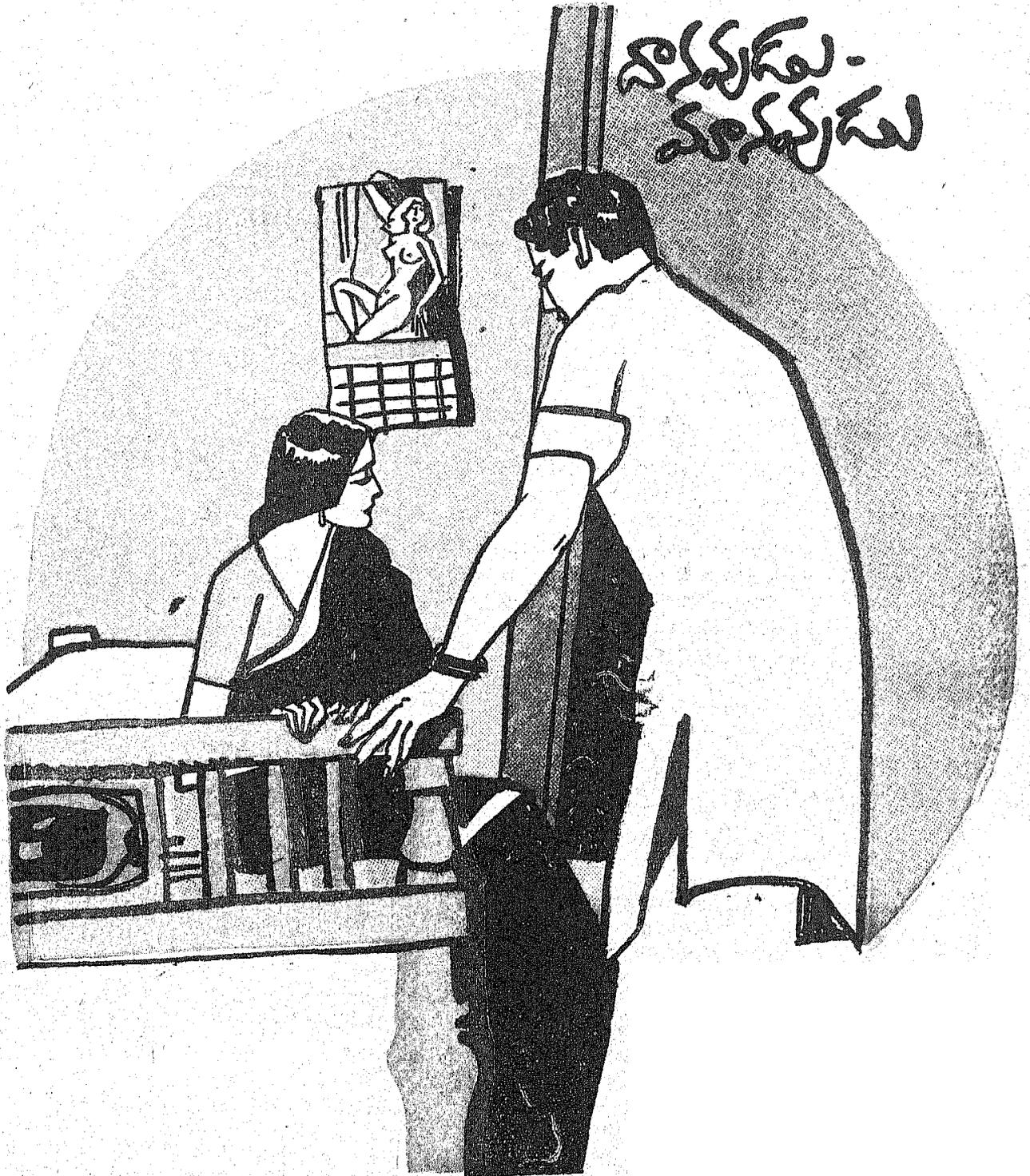

నొక్కుకుడు - మోక్కుకుడు

బ్రిటియర్ల వాంఛలకు బానిస అయి, భవిష్యత్తును తిరిగి ఆశలు మోసుకెళ్తాయి! దూరపు బంధుత్వం వాడు అరించిన ప్రతి దిన్నె అవకాశాన్ని వదిలివేయక
 కూర్చుంటున్న ఈ పరిస్థితినిగూర్చి యోచి నెంతో ఆరుచు తన ఇంటికి వస్తూ కోర్కెలూరే చేసుకున్నాడు. తనకోసం కోర్కెల వర్షాలు నడకలు విప్ప
 కున్న రిలీజ్ గతంలో జరిగిన సంఘటనలు ఆర్థిక కళ్లతో తనని చూస్తూ చేసే వాసు చేష్టలు మొదట్లో మనసుకొట్టాలా చేసేడు! కోర్కెల వర్షాలు
 తాపాగేయి. తనకి జాగువు కలిగిందివా, నిద్రాణమై ఉన్న ఈ కాలవేడుగా, జాబ్బున్నది తప్పిత తనకి వాసుతప్ప
 యోవన ప్రాదుర్భావంఅయిన కొన్ని నెలలకే దాంపత్య సహజ వాంఛలు తనలో పురులు విప్ప వికలుపుత్యం మిగిలిన ప్రపంచం కనిపించనేలేదు.
 శిశ్యానికి దూరంచేసిన దుర్మధిని నిందిస్తూ కప్ప చెయ్యడంతో, ఆ జాగువుని ప్రకటితం చెయ్యలేక వలితం? . . . ఈ కప్ప తలిదండ్రులను,
 తారితవే తాలశ్శే సంవేస్తున్న తనకి వాసు పదివయస్సులో బోలుంది. ఈ మామనీక కోర్కెల్యాన్ని గ్రహించిన తోబుట్టువులను, మిగిలిన అందువర్కాన్ని వెన్నరించి

కానుతో వలాయనో తన శా జీవనానికి శాంది కాముకులు వివేకజ్ఞులకూర్చున్న మూక్తి తన నట్లు విజయించి అరవేలితో స్వర్గం కూపించిన కానుతో తను విశాఖవల్లం చేరుకుంది. సుమారు ఒక వందనాపాలు తనకి లాభించినట్లు తేడం గాని, కష్టసుఖాలనుగూర్చిగాని తెలియవలేదు.

చేతిలో ఉన్న డబ్బు ఖర్చయిపోగానే మగమీద దాడి జరగడం చూశాం. తన విషయంలోకూడా అదే జరిగింది. ఒక్కొక్కటి తన నగలన్నీ అవసరానికి వారతి కర్పారంలా పారించుకుపోయాయి అవికూడా అయిపోయిన పిమ్మట తనకి ప్రవచాన్నిగురించి, తను జీవితాన్నిగురించి యోచన జరిగింది. ఉద్యోగ ప్రయత్నం ప్రజమంగా వలించడంలేదని వాసు తనతో అంటూఉండేవాడు. జీవితంలో నరకయాతన తనకి అప్పుడు ప్రారంభమైంది. వాసుకి, తనకి అప్పుడప్పుడు వాగ్యవాదాలుకూడా సంభవించేవి అప్పటికేగాని తను చేసిన వనిలోని కష్టనష్టాలు క్షమిస్తే కాలేదు. తన పీడనాలను గుర్తించేసరికి మమయం బాగా మించి పోయింది. మంచికే, చెడుకో ఈ మార్గాన్నే ఇక మీదట తా ననుసరించాలన్న నిర్ణయం చేసుకుంది.

ఒకనాటి మధ్యాహ్నం ఉద్యోగ ప్రయత్నమీద తను పీఠంపై కూర్చు వెళ్లిరావాలని చెప్పేడు వాసు. ఒంటరిగా తా నక్కడ ఉండలేకపోతే ఆ ఊళ్లోనే గల తన పినతల్లి ఇంటిదగ్గర ఉండమని చెప్పేడు. ఒంటరిగా ఉండడంకన్నా అదే నయమనిపించి అంగీకరించింది తను. మరునాటి మధ్యాహ్నం వాసు పిచ్చి అనబడే ఆ మాకాలమ్మ ఇంటికి చేరేరు ఇద్దరూను.

విరంతర తాంబూలచర్మణవల్ల గారెక్కిన పళ్ల ఇకించి, తన దంపసౌందర్యాన్ని ప్రదర్శిస్తూ అవిడ తను ఇద్దర్నీ అప్పించింది. వాసు వచ్చేవరకూ తనని కంటికి రెప్పలా చూసుకుంటానని అవిడ అప్పాయంగా జరిపింది. వాసు వెళ్లేడు. మరునాటికి తిరిగి వస్తానన్న వాసు రెండురోజులైనా తిరిగి రాలేదు! తనకి అనుమానంనే మాకాలమ్మని అడిగితే, అదోలా నవ్వించి. ఆ నవ్వు ఎందుకో తనకి అనుమానం జరిగింది. అసలు ఆ ఇంటి వ్యవహారం తనకే అర్థంకాలేదు. ఆ ఇంటిలో తనలాగే నలుగురై దుగురు ఆడవాళ్ళున్నారు! వగలు బారెడు పొద్దు కేవలం తనరు! వాళ్లవరూ తనతో మాట్లాడారు. అదేదో జంతువుని చూసినట్లు కూర్చోరు తనని! పాయకాలం కాగానే వాళ్లవరూ మరీ జనించారు.

ఇలా వారలు రోజూలు గడిచేక అయిదో రోజున ఆ ఇంటిలో ఉన్న ప్రేతిలో కొంతం అన్నది తన నడుకున్న చోటికి వచ్చింది! ఆమె నవ్వులూ చేష్టలూ తనకి ఆశ్చర్యాన్ని, అనవ్వాన్ని కలిగించేయి. ఆమె వెళుతూ వెళుతూ ఇలా అంది: "ఇంకెన్నాళ్లులే నంబరం? మందకో కలిపేవుగా? . . . ఈ పీఠం తెరలు జాతి పోయే కాలం వమీపించిందే!"

తనకేమీ అర్థంకాలేదు. వివరంగా అడిగి తెలుసు కోవాలనుకున్న తన మితూహలన్ని అంశంతంగా అప్పుకుంది.

కొంతం అన్న మాటలనుగూర్చి యోచిస్తూండగా మోకాలమ్మ వచ్చింది. కన్నూనే, "మచ్చంకా ఇలాగే ఉన్నావా? పిచ్చిత్తి! . . . లేని ముఖం కడుక్కోసి,

సమాజమైన బాంభలు భృరివిచ్చి వికట నృత్యం చేసినప్పుడే, అబలల కాలు జారుతుంది. కాని అదృష్ట వశాత్తు జారిన కాలుకు ఒక గట్టి అధారమే లభించినపుడు, ఆ అలం బనను సద్వినియోగం చేసుకోవాలి. ఆ పైన పొరపాటుగానైనా జారుడు మెల్లమైన కాలు వేయకూడదు.

ఈ పీఠ కట్టుకొని, పువ్వులు పెట్టుకో!" అంటూ తన కో పీఠ, పూలదండ ఇచ్చింది.

అనుమానంగా చూస్తూన్న తనని ఆమె తిరిగి బలవంతం చెయ్యడంతో లేచి వెళ్లి టాయిలెట్ అయింది. "నా తల్లి అందానికి వందలకే వందలే లాభతాయి!" అం దామె. అప్పటికి తన కేదో అవగాహన కావడం మొదలెట్టింది.

అంతవరకు తన నివాసం ఆ వెనకబట్టోనే ముందున్న గదుల్లో ఏం జరుగుతుందో తనకి తెలియ. ఆ పాయకాలం మాకాలమ్మ తనని ముందున్న ఒక పెద్ద గదిలోకి తీసుకువెళ్లింది. అంతకుముందే అలంకరించుకున్న కొంతం మొదలైనవారలంతా ఆక్కడే ఉన్నారు. తనని చూస్తూనే వారలంతా ఉత్సాహంగా చప్పట్లు పదిచేరు. "ఏమిటా! ఆ కేరింతలు? అసలే దానికి కొత్త! బెరిలిసిగలదు! . . . వాళ్లందీ!" అని గడమాయింది మాకాలమ్మ! . . . ఇదంతా అయోమయంగా ఉంది తనకి.

"ఇక్కడి కెందుకు తీసుకువచ్చేవు?" అడిగింది తను. "మాడు, తల్లి! . . . ఇప్పుడు నీ పాఠశాల ఉపయోగించాలి. కొత్త కొత్త వాళ్లు వస్తారు. మంచి కేరం మించిపోకుండా చూసుకో."

"కేరం ఏమిటి? ఏమిటి అర్థంలేని మాటలు?" అంది తను కోవంగా.

"నా మాట వివమ్మా! నీకు తెలియం కేమిటి? ఇవార కాస్త మంచి కేరాలు వచ్చే రోజు! జాగ్రత్తగా మనలి, వాకు బాలుగు డబ్బులు సంపాదించమ్మా!" అంది పొమ్మంగా మాకాలమ్మ.

"నేనేం ఊగంధాస్తునుకున్నావా? నీ కష్టం వచ్చినట్లు చెలక! ఇంకొక్క క్షణం ఉండ నిక్కడ!" అంటూ వెనుదిరిగిన తనని అపి అంది: "ఉండక ఏక్కడికి పోతావే? మచ్చిచ్చుడు వా బానిసని ఏళ్లందరిలాంటి దానివే!"

"నేను నీ బానిసనా! నోయ్యయ్య!" అంది తను పిచ్చికోపంతో.

"కాక మహారాణివా?" అయిదువందలపిచ్చి నిన్ను కోస్తావే, లంజా!" "ఏమిటి?"

"ఏన్నెత్తుకోచ్చిన ఆ పొత్తుకోడుకు నిన్ను అయిదు వందలకే నా కమ్మేడు. నే చెప్పినట్లు మచ్చు వివవలి పిందీ! లేకుంటే నా పెట్టుబడి కో వంద కలిపి ఇచ్చి మచ్చు గంగతో కలు! . . . విన్నావా?"

బలిజేపల్లి రాఘవరావు

ఆ సైమాలలు తనకి వినిపించలేదంటే తను మచ్చు కూలిపోయింది వాసు చేసిన మాటకానికి తన మమం మండిపోతున్నాది. తన స్థితి బాగా అర్థమైంది. తనోక బానిస! అంతోకాదు, కేరిలాన్ని అమ్ముకునే పీనుడాల! తను చేసిన వనికి ఇది నవ్వున్న న శిక్షలాగే కనిపించింది. ఒక్క క్షణం భవిష్యత్తులో తను గడవలసిన జీవిత చిత్రం తన కళ్లముందు మెదిలింది.

కుప్పకూలిన తనని లేవనెత్తి, "లేచి కాస్త ఏడుపు తగ్గించు. ఆ వచ్చేవాడిముందు మంచిగా, మర్యాదగా ప్రవర్తించు. ఆ గదిలోకి పో!" అంటూ కాంతాన్ని తోడిచ్చి వంపించింది గదిలోకి. అవమాన దర్శి పృథ యంతో ఉన్న తనకి ఆ గది అలంకరణ ఏమీ అంతగా కనిపించడంలేదు.

కొంతం నెమ్మదిగా అంది: "దుఃఖాన్ని అదుపులో ఉంచుకో, ఈ బాగుప్పొక్కమైన జీవితానికి కొద్దిరోజుల్లో నువ్వే అలవాటుపడిపోతావు. నువ్వంకా కొత్తగాబట్టి నరిపోయింది. అమ్మాతం మాట మే మెనదివైనా అనిఉంటే మిచ్చి పీకేసింది! ఆ మాకాలమ్మతో ఎవరూ వాళ్లరు. పోతుం దగ్గరవంచి దానికి లాలూచీ! అంచేత ఇర్క అనుభవించక తప్పదు!"

కొంతం మాటలు విన్నె స్థితిలో తను లేచు. పాపానికి శిక్ష అనుభవించవలసిందే. క్షణికోద్రేకంతో చేసిన తప్పటడుగు ఫలితం ఈ విధంగా వికటించింది! ఈ వెరనుండి తప్పించుకోవడం అసంభవం! భయంకర మైన యోచనా నమూనా అనంగాలతో కొట్టుపెట్టాడు తున్న తనకి బయట ఎవరో తలవ్వు గడియనేసిన కల్పం వినిపించడంతో తిరిగి ఈ వరసరజ్జానం జరిగింది.

ఎదురుగా తలుపుదగ్గర ఒక మానవాకారం కనిపించింది! అతడు నెమ్మదిగా నమీపించి తన కేటరుగా విచ్చి తనని పరీక్షిస్తున్నట్లు నిలచేడు. ఇంక కొద్ది క్షణాల్లో జరగబోయే సంఘటన జపిస్తేరాగానే తన నయనాలనుండి అక్షుకణాలు బాలువారి ప్రవాహ రూపాన్ని పొందేయి! కొంతపిచ్చు అలా గడిచేక అతడే ఆ విళ్ళిచ్చి వాతావరణాన్ని భంగపరచేడు.

"ఎందుకలా దుఃఖిస్తావే? బాలుజాదిన వుడి మల నందదర్శి పారించడానికి సిద్ధపడేన సువ్విలా కంట తడిపెట్టడం వింతగానే ఉంది!"

అంతవరకూ తనతో అడిగిఉన్న అనేకం పెట్టుతి కింది. "ఎందరో కామినుల్ని మీ కులంధాపాస్త్రో జందించి, మీ కామితాన్ని తీర్చుకున్న మీరు వాసంటి అబ్బి, అసనోయ అయిన ప్రేమికోరందంలో అసహనభక్తం ఏదీ లేదు. కాని ఇంకా ప్రారంభ దశలో ఉన్న వా నతనాన్ని తలుచుకుంటూఉంటే బాధగా ఉంది."

"అంటే? . . . సువ్వి వృత్తిని కొత్తగా స్వీకరించేవా?" అన్నాడతను కాస్త చలించి.

"అవును. ఇప్పుడు కొత్తే. మరికొంతకాలానికి పోతబడుతుంది. ఆ తరవాత అంబాలపుతుంది!"

"ఇంతకే సువ్వి రొంపిలో కేలా దిగేవు? అదిగేమని కోపగించకు."

"ఎవరమీద కోపగించడం? . . . కేనికోపం? క్షణికోద్రేకానికి బానిసనై కన్నవారి నరుపు మర్యాదల గంగతో కలిపిన క్షణంలోనే నేనే రొంపిలో దిగేను!"

"కాస్త వివరంగా చెప్పు."

వాసు తనని ఎలా ఆకర్షించినదీ, తా నెత్తువలె

శ్రీ వాణీ సాహిత్య క్రాసవర్డ్ పజిల్ నెం. 12

(Licensed by the District Collector, Warangal. L.No. 1 Dt. 8-10-67)

ఈ పజిల్ కాలాకు కీ సోల్వర్స్ జిల్లా కలెక్టర్ గారి కార్యాలయములో పేలు చేయబడినది

విఘంటువు : కళార చంద్రిక

రూ. 800 లు పోటచేసి గెలుపొందండి!

మొదటి బహు - రు. 400 రైట్ అప్సర్ రెండవ బహుమతి: రు. 200 ఒకవ్యూ అప్సర్ పాద బహుమతి: రు. 150 రెండు అప్సర్

పజిల్ నెం. 12. ఆధారములు

- 1. సర్వ కార్యములు ముందు పొందుతుంది.
- 2. యివేదానాన్ని చూపుచు దీని కట్టివేయాలి.
- 3. తల్లి పోటచేసి గెలుపొందాలి.
- 4. కొండలు ప్రజ్ఞానంబులు చెడిన తన కార్యములు అరిగి దీనితో పొదిస్తారు.
- 5. ఇది ప్రాప్తింబులు తోడనే కొండలకు గర్భ మేర్పడుట చూచుము.
- 6. ప్రాధ్యయించిన ధనుము.
- 7. ఇది గోదా ముందడుగుపేసి వి కార్యము సాధించుటే.
- 8. పెండ్లి కానివారిని యిలా పిలుస్తాము.
- 9. ఒక కార్యము.
- 10. ఇది మనకు వుంటే వేరే కృతువు తెలుసు? 17. ఈ దెబ్బ అగిలే సాధారణంగా పుస్తా తప్పుతుంది.
- 11. ఇతను సర్వోప గతుడై నిర్మలంబుగా కండన్నాడు ప్రహ్లాదుడు.
- 12. సర్వ భూతముల యెడల యిది చూపుటయే వలదు ధర్మము.
- 13. సర్వ మూర్ఖులతో కాకదు.
- 14. ఈతనికి కరణం యాదించే పనియందగు.

గ	పై	తి	కై	షి	త్ర	ము
	8	5				
				6	రి	ము
ది	ర్ష	ము	సి			ను
					10	
వ	పు	కై	ణ	ము		లి
				ము	13	
14	15	శ		17	భూ	త్ర
18		రి		20	ను	ల్ల
న	21			త్తు		22

ముగింపు తేది: 8-10-68

- నిజం:- 1. భీమసేనుని ఆయుధము.
- 2. భర్తలకు యిది చేయుటయే వతివ్రతా ధర్మము.
- 3. పాపరక్షిణి.
- 4. ప్రవాహము.
- 5. వేదము.
- 6. సాధ్యమనియైన ప్రాప్తి.
- 7. పరమ భాగవతోత్పలకు దక్క సామాన్యం కిది సులభ సాధ్యము కాదందురు.
- 8. ఇది రానివారు పిలువడితే బ్రతుకుట కష్టము.
- 9. దేశములో యిది చేసి జీవించేవారు చాళామంది పుస్తారు.
- 10. దీనిపై మనము నివసినాము.
- 11. తెలియకుండానే మానవులకు ఇది సంప్రాప్తమౌతుంటుంది.
- 12. ఈ దుంపను కూరగాకూడా ఉపయోగిస్తారు.

కూపను ఒక్కంటికి ఒక్క రూపాయి మాత్రమే

- 1. కూపములు తుడుపులు, కొట్టివేయలేకుండా తెల్లకాగితముపై చదువు గర్భరూపములో గీసి ఒక్క గా సీతాతో వ్రాసి వంశవర్ణము. తేదీ 30 పై సల పోస్టిజి సంస్థనకు అమ్ముకూపములు పంపుదుము. కాగితము రూపములో వ్రాయబడిన కూపములు చెల్లనెరవు.
- 2. ప్రవేశమునును సరి కూపముకు ఒక్క రూపాయి చొప్పున వగదు రూపమునగాని మనియార్డర్ లేక క్రాసేయని పోస్ట్ అర్డర్ ద్వారాగాని పంపవలెను. వనియార్డర్ కునే M.O. పేరు కూపములో లభ్యక బహుమతి పంపవలెను. తేదీతో కూపములు పోస్టిజి సంస్థకు పంపు.
- 3. ఒక పోస్ట్ రెండు కూపములకుంటే యొక్క వంపరారు. ప్రతి కూపముపై న మరయు పోస్ట్ అర్డర్, మనియార్డర్ పాటముల వెనుక భాగమున తప్పక పోటీదారుని పూర్తి పేరు, అడ్రసు వగైరా వివరముగా వ్రాయవలెను.
- 4. కూపములు ముగింపు తేది సాయంత్రం 8 గంటల లోపుగా మాకు చేరునట్లు పంపాలి. పంపించిన తరువాత దానిని తరువాత వర్షం కూపములు పోటీలో చేర్చబడవు.
- 5. ఈ పజిల్లో ప్రతి పోటీదారు తాను మనకు రైలు మొదలు రెండు అప్పుల వరకు గల ప్రతి కూపముకు బహుమతి పొందవచ్చును.
- 6. (a). కీ సాల్వర్స్ మాత్రము "ఆంధ్రప్రదేశ్" తెలుగు దినపత్రికలో ముగింపు తేదీ తరువాత ఒక వారములో ప్రకటించబడును. విజేతల లిస్టు, కౌటసజిలు కూపములు వగైరా కావలసినవారు (b) పై సల పోస్టిజి సంస్థ తెప్పించుకొనవలెను.
- 6. (b). తన కూపముల పునఃవిజేతల కోరిక పోటీదారులు విజేతల లిస్టు ప్రకటించబడిన తేదీ లగాయకు 30 దినముల లోపుగా రూ. 5 లు ప్రూట్ చేసి పీజా క్రింద మనియార్డర్ ద్వారా పంపుతూ ఒక దంపణము ప్రూట్ చేసి కమిటీ గారి పేరు వ్రాసి, M.O. దీనిని దానితో తప్పక ఆతురచి మేనేజర్ అడ్రసుకు పంపవలెను. అప్పుడు పీజా సంత త్వరలో కమిటీ నిర్ణయాన్ని పోటీదారులకు తెలుపుదుము. అట్టి పోటీదారులు విజేతలేయే వచ్చే రావలసిన బహుమతి మొత్తంలో పాటు ప్రూట్ చేసి పీజాకూడ తిరిగి పంపించబడును. కానిచో ప్రూట్ చేసి పీజా వాపసు చేయబడదు. పీజా గదుపు దాటిన తరువాత ఎట్టి ఆక్షేపణలు అంగీకరింపబడవు.
- 7. కీ సాల్వర్స్ లోని మాటకు సరిపోని ప్రతి మాట ఒక తప్పుగా నెంపబడును.
- 8. ఈ పజిల్ తాలూకు అన్ని విషయములలో మేనేజరుదే తుది నిర్ణయము.
- 9. ఇండియాలో తప్ప యితర దేశములలో నివసించువారు ఈ పోటీలో పాల్గొనుట నిషేధించబడవు నది.
- 10. పై విబంధనలు ప్రభుత్వ రూల్స్ వసుసరించి రూపొందించబడినవి కావున పోటీదారు తెల్లరు పోటీంచి సహకరింప గోరుచున్నాము.
- 11. కూపములు, మనియార్డర్లు ఈ దిగువ అడ్రసుకు మాత్రమే పంపాలి.

The Manager, SRI VANI SAHITYA PUZZLES, Warangal-2, (A.P.)

వలె వచ్చినది వివరించి, వాను తనని మోసగించి నూకాలమ్మకి అమ్మిన సంగతిని వివరంగా చెప్పి ఇలాగ అంది: "ఇక్కడ నేనీ వృత్తి స్వీకరించవలసి ఉంటుందని కొద్దికాలం క్రిందటివరకూ తెలియదు. నా వజనం ఎప్పుడో ప్రారంభమైంది!"

"విధిలిలన్నీ ఇలాగే ఉంటాయి. ఒక మాట చెబితే నువ్వు అక్కర్లేలావేమో! ఇంకవలకూ నేను పరస్మి సంవర్కం ఎలగని ఏకవర్ణి ప్రణాని చెడతే నమ్ములావా? అమె వియోగాన్ని విస్మరించేందుకు ఒక స్నేహితుడి సలహావార ఇలా వచ్చెను. పిన్ని కలిసేను. చిత్రంగా లేదా?"

తను అర్ధంగా చూసింది అల్లె. జన అనుమానార్థంలని గ్రహించేదో ఏమో మరి. "అల్లె, నిజంగా నీ నెంపవరకూ ఎప్పుడూ వ్యవహార గునా సందర్భం చెయ్యలేదు. ఇదే మొదటిది. బహుశా ఇదే అఖిసారి కావచ్చు!" అన్నాడు.

అతని కళ్లలో కనిపించే అనుకూలంబులను పోతే గాథ సంతాప మానవులను చూడగానే తన విచిత్రత అయింది. ఆ వ్యక్తిమీద జాలించింది. కాని తన మనోగతాన్ని వ్యక్తంచెయ్యకుండా అంది ఇలా: "స్వార్థవర్త్యానికి మూలకేరైన పురుషులు ఇలా మాట్లాడడంలో అర్ధంగా లేదు. మీ వియోగ దుఃఖాన్ని మరోలా మరచివదనికి ప్రయత్నించవలసింది!"

"నీ పేరేమిటో తెలియదు. అందు ప్రస్తుతం దాని అవసరంకూడా అంతగా లేదు. నీచో ఒకమాట చెబుతాను, విను. తను వగల సలతో పురుషులకి పన్నో మేమకొని బలగా పీల్చి పిప్పిపేర్చారు వెళ్ళుచి నా స్నేహితు దోకడు చెప్పెను. నీ అర్ధం దానికి భిన్నంగా కనిపిస్తున్నాది. భగవంతుడు నా కేవలం ఈ బుది పుట్టించడం, పీలంటి ప్రస్తావకు తలన పడడం వింతగా ఉంది. ఏదో బలియమైన శక్తి ఇలా నడిపిస్తున్నట్లు నీపిస్తున్నాది. ఎందుకో నాకు ఒక చిహ్నం తమిళున్నాది. సావధానంగా విని నీ చిహ్నం చెప్పు. నాకు భార్య లేదు. పిల్లలుకూడా లేరు. ఒకసారి కాలాబారి నంతమాత్రాన శాశ్వతంగా నువ్వు మూర్ఖుడై అనున రింపడం నన్ను నీ పనికాదు. నీకు అభ్యుతరం లేక పోతే నాలో వచ్చును."

విచిత్ర మనస్కు అయింది తను! ఏమిటి వ్యక్తి ఉద్దేశం? కుక్క ముటి న కూటికి ఆశించేవారెవరైనా ఉంటారు ఈ దోకంలో? ఆ మాటే అంది తను. అతను తిరిగి అన్నాడు: "బహుశా నీకు నా మాటల్లో వన్నుకం కుదిరిఉండదు. అది నీ దోషం కాదు. ఒకసారి పంపిత వైన నువ్వు మరోరంగా ఆలోచించడం అవచ్చును. కాని మేను హదయపూర్వకంగా అంటున్న మాట లివి - నన్ను నమ్ము!"

కొంతసేపు మౌనంగా ఉన్న పిమ్మట తను అంది: "ఇప్పుడు వేసేమీ చెప్పలేను. నాకు కొంచెం వ్యసంది కావాలి."

"అలాగే కానియే. పరిణామాలని పూర్తిగా రూపొందించిన విశి యాన్ని తెలియజెయ్యి. మళ్ళా రేపు జడ వెంటి సహాను!" అంటూ అతను తలుపు తీసి అపతలికి వెళ్ళి పోయెను. కింకరుల్లా వాళ్ళంతా చచ్చినదా రుగని తన చిరాకుచూసి వెళ్ళిపోయెను.

అనటి రాత్రి అంతా అతను చెప్పినట్లు

